Průmysl nastoupil cestu do historie

28.1.2025 - Martin Reinisch | Svobodní

Ve švýcarském Davosu se koná Světové ekonomické fórum (WEF), silně levicové shromáždění politiků, v jejichž zájmu je silný stát, a vlastníků i manažerů největších korporací, v jejichž zájmu jsou velké a silné korporace a malá ekonomická konkurence neboli potlačování svobodného trhu. A na tomto shromáždění se dostává vrcholné podpory evropské variantě Green Dealu. Šéfka Evropské komise von der Leyenová se tu nechala slyšet, že obnovitelné zdroje jsou údajně nejlevnější variantou energetiky.

Jenomže ve stejné době k nám přichází informace o tom, že navzdory názoru von der Leyenové je realita jiná. ČTK dnes přinesla zprávu, že podíl solární energie na výrobě elektřiny v Evropské unii byl loni s 11 procenty poprvé vyšší než podíl uhelných elektráren, které vyprodukovaly necelou desetinu celkového energetického mixu. Pozor, vyprodukovaná elektřina není totéž, co efektivně spotřebovaná elektřina.

Víme totiž, že část energie vyrobené z obnovitelných zdrojů se musí neproduktivně pálit, protože přebývá a zatěžuje elektroenergetickou soustavu, když o ní nikdo nestojí. A současně chybí, když je potřebná. Nenechme se tedy mýlit těmito srovnáními. Informace o vyrobené solární energii je nicneříkající; jediná podstatná informace je ta, že výkon uhelných elektráren poklesnul na tristních 10 %.

A důsledky na sebe nenechávají čekat. Evropa bude v nadcházejícím období zřejmě muset koupit dalších nejméně 100 zásilek zkapalněného zemního plynu (LNG), aby doplnila zásoby, které se výrazně snížily kvůli chladné zimě a kvůli zastavení dodávek z Ruska. Česko má v tuto chvíli zásobníky na plyn naplněné tak, že vydrží zhruba do začátku března. Pokud do té doby Česko něco zásadního neudělá, těžký průmysl bude s energií na suchu.

O kolik chybějícího plynu se vlastně jedná: Jedna dodávka LNG obvykle představuje množství kolem 125 000 až 180 000 m^3 zkapalněného plynu, což odpovídá přibližně 70 000 až 100 000 MWh energie. Pro dokreslení dodávám, že za poslední rok cena plynu v Evropě zdražila o 19.38 %.

Při tomto nedostatku, nestabilitě a ceně energie zrychlil přesun evropských firem do zahraničí. Jednak z Evropy odchází divize výzkumu, jednak i samotné výroby. Z průzkumu Allensbachova institutu pro Svaz německého průmyslu (BDI) vyplývá, že již téměř každá třetí velká německá průmyslová firma přesunula výzkum a vývoj do zahraničí nebo o tom uvažuje. To je přitom jen statistika týkající se výzkumu. Vedle toho víme, že zejména průmyslové podniky a obzvláště automobilky se kvůli chystaným trumpovským clům budou přesouvat na území USA.

Firmy jako důvod ke stěhování výslovně uvádějí především náklady, zmiňuje je 58 procent oslovených. Dále jako důvod uvádějí menší byrokracii v zahraničí (47 procent). Téměř dvě třetiny firem (64 procent) jsou navíc přesvědčeny, že mají v zahraničí větší šanci uvádět nové nápady a technologie do praxe. Odchod firem z Evropy poznamená další roky.

Aktuálně je výstup českého průmyslu na úrovni roku 2017. Neboli vrátili jsme se o 8 let nazpět. Ale je to ještě horší, odchod firem z Evropy neznamená „jen“ snižování růstu ekonomiky. Ještě horší je, že to znamená změnu struktury ekonomiky, odcházejí ty nejvíce inovativní společnosti a zůstávají ty s nízkou přidanou hodnotou, kde se víc pracuje rukama a méně mozkem či méně za pomoci AI. Mění se tedy celá struktura evropského průmyslu, vzdaluje se rozvinutému světu, technologiím a blíží se

víc struktuře z rozvojových zemích.

https://svobodni.cz/novinky/prumysl-nastoupil-cestu-do-historie